

RØDT og HVIDT

den lille røde bog for skole- elever

den lille hvide

En snak om "den lille hvide" blandt andet på baggrund af en samtale med en yderliggående revolutionær maoistisk libertunistisk gruppe, som indfandt sig til KFS - møde i Rønne 4 dage efter bogens uddeling.

Sjældent har der været så meget forhåndspublicity om en kristen publikation, som det var tilfældet ved udgivelsen af "den lille hvide", bevægelsen "Unge Kristnes" modaktion til nok så bekendte "den lille røde bog for skoleelever". Men nu efter at røgen er lettet fra den iøvrigt udmærkede reklamekedel og presseomtalen, som mere beskæftigede sig med metoden med at uddele en bog gratis ved landets skoler end med selve bogen, og efter at stormen på boglader og assorterede kiosker har lagt sig, er der tid til besindelse og eftertanke.

Ideen med at lave et modtræk "til den lille røde" i samme format, samme udstyr, samme typografi, hvor "den lille røde"s røde farve må vige for den "kristne" hvide farve, er i sig selv storartet. Her er endelig et bevis på, at de kristne er kommet ud af busken, hvor de efter sigende befinder sig, og vil tale med om det, der interesserer folk. Og det er desuden et bevis på, at kristne godt kan have øjnene oppe for det effektfulde og smarte, og det skal de så sandelig ikke have ris, men ros for.

I "Ung Tro" - bevægelsens blad - er hensigten med udgivelsen ridset klart op: "Den lille røde bog for skoleelever" har nu med oplag på 50.000 sæt sin onde sæd i mange børns og unges

sind. På den første mandag i 1970 tændes nu i mange større og mindre byer en modild ved en gratis uddeling af bogen "DEN LILLE HVIDE" til skoleungdom i de ældste klasser og til studerende ungdom".

Der kan således ikke herske tvivl om forfatterens gode hensigter med bogen. Og der er så sandelig også mange gode ting og iagttagelser i. Flere gode end dårlige! Derfor er det med en lidt mærkelig fornemmelse, jeg gør opmærksom på, at helhedsindtrykket og den tendens som skjult kan følges gennem hele bogen alligevel kan få negative følger eller i det mindste bekræfte folk i deres forkerte forudfattede meninger om kristendommen og de kristne.

Eller sagt på en lidt anden måde:

Hvis man blot i snævraste forstand betragter "den lille hvide" som et svar på de problemer "den lille røde" fremkom med, så er den overvejende udmærket, og sådan har dens forfattere nok gjort det, men derved har man overset og forsømt den kæmpechance man havde til at fortælle den unge generation om kristendommens grundsandheder, og ved denne forsømmelse har man samtidig - naturligvis uden at ville det - bestyrket folk i deres formodning om, at kristendom kun har med moralens "du må" eller "du må ikke" at gøre.

Hermed vil jeg på ingen måde antyde, at bogen skulle omtale lov og evangelium, korsdøden og omvendelsen på hveranden side. En kristen bog har naturligvis lov til at tage andre emner op til debat, uden hele tiden at belaste fremstillingen ved at nævne disse fundamentale ting, og alligevel være en god bog.

Men sagen stiller sig noget anderledes, når det er en bog, som specielt er rettet som en modild mod de nedbrydende kræfter "til skoleungdom i de ældste klasser og studerende ungdom". Hvor kunne man have ønsket et lille afsnit med en forkyndelse af de frelseshistoriske grundsandheder, uden at man derved undlod at tage stilling til og give vejledning om de aktuelle problemer. For det kan ikke være vor fornemste opgave som kristne at appellere til menneskers bedre jeg om at få en helstøbt, sund og stærk karakter, som kan få betydning i en slap og holdningsløs tid (s. 83).

At Gud virkelig kan og vil give overvindelseskraft, vil vi sandelig ikke betvivle, men vort mål er ikke først og fremmest at fabrikere helstøbte mennesker. Vor primære og fornemste opgave er uafkortet at formidle Guds ord og proklamere hans evangelium. Og som en følge heraf kan Gud danne og oprejse helstøbte mennesker.

At gøre opmærksom på dette forhold kan sikkert opfattes som pedanteri fra min side. Ved en samtale med forfatterne ville disse sikkert sige, at jeg havde misforstået og mistolket deres udtalelser. Vi kunne måske blive enige. Men det forandrer jo bare ikke den sag, at hovedparten af de ikke-kristne unge, eller rettere: de unge, jeg har talt med, har opfattet bogen på denne måde.

Men kristendom er jo ikke først og fremmest, for nu at nævne det mest barnagtige bud, som ikke-kristne begærligt griber om: "Læs ikke Ekstra-bladet" (s. 56). eller lignende gør, gør ikke.

Nogle andre ting, som man må beklage, er kommet med, er visse ge-

nerelle domme. Vel er det ofte rigtigt - forfærdeligt rigtigt - at det kan ses på manges ansigter, påklædning og udseende, at de er mærkede af dæmoner (s.30) men hvad er det egentlig for en påklædning? Er det modsetningen til habit-skjorte-slips-påklædningen? Sådan opfattes det i hvert fald af den for traditionel borgerlig smag noget utraditionelle påklædte unge. Og de - og jeg med dem - undrer os over, at dæmoner holder sig borte fra slips-mennesker (hvilket de nu nok heller ikke gør!)

Og hvad er det for "en bestemt slags musik", som er særlig dæmonfyldt? (s.31). Uden at give et nøjagtigt svar, siger man i grunden ingenting, bortset fra at læseren har en vag fornemmelse af at det sikkert er noget af den helt skrækelige moderne musik, som den slags folk almindeligvis lytter til. Men hvad er egentlig kriterierne for en sådan dom? Og flygter dæmoner for klassisk musik?

Iøvrigt er ellers afsnittet om dæmonerne godt, idet det alvorligt minder om den åndekamp ethvert menneske befinder sig i. På et sådant afsnit vil de fleste naturligvis reagere negativt, men af den grund skulle man naturligvis ikke have undladt at skrive det. De sande, men for det naturlige menneske anstødelige bibelske forhold, skal ikke indhylles så de mister deres brod, blot for at blive accepteret.

Der er et par andre småting, som folk kan benytte i deres forsøg på at undgå en direkte konfrontation med det kristne budskab. Det kan ikke undgås, at man opfatter følgende citat som en bevidst fordrejelse af sandheden: "Der er politiske partier og venstre-orienterede organisationer, som i

øjeblikket arbejder på ved lov at få gennemført "fri abort" (s.65) For vel er det rigtigt, at de venstre-orienterede kræfter arbejder herpå, og vel er det rigtigt, at disses abortlov er betydelig mere radikal end den borgerlige regerings forslag, men det er dog de borgerlige, som nok de fleste kristne har været med til at vælge, som vil gennemføre deres lovforslag. Altså er der på dette punkt ført en uvedværgtig argumentation mod de venstre-orienterede, en argumentation som prøver at dække over de faktiske forhold. Ansigt til ansigt med en marxistisk idealist, kan man derfor ikke andet end beklage, at sådanne fordrejelser findes i en kristen bog. Som vi harcelerer over at blive behandlet unfair i det marxistiske ateistiske propagandamaskineri, er det forståeligt, at den venstre-orienterede gør det samme, når de kristne behandler hans sag. Og det er absolut ingen undskyldning at vores modpart ofte behandler os sådan. Selvom ærlighed og redelighed ikke altid præger vore modstandere må og skal det præge og styre vor argumentation.

Forfatterne forstår udmærket, at nogle unge, der har gået til præst hos en ikke-troende mand, har fået nok. Det gør jeg også. Men i samme åndedrag, tales der om morgenandagten i radioen "hvor der ikke bliver sagt noget som helst" (s.36).

Det er vist en lige lovlig hård dom. For selvom vi kan være enige om, at morgenandagten skulle forme sig på en anden og mere fri måde, så oplæses Guds ord dog daglig, og er det slet ikke noget som helst?

Og når der så på samme side tales om "den voksende flok af unge ud o-

ver hele landet" som har haft et livsforvandlerende møde med den opstandne Jesus Kristus, så fornemmer jeg, at man "lokker" på en forkert måde. Det er rigtigt at der er mange, der tror, og det forhold må vi gerne gøre opmærksom på, men stadigvæk er Kristi kirke dog en minoritet, og det vil den blive ved med at være, indtil dens Herre kommer igen. Mennesker skal indbydes til samfund med Kristus fordi han har sagt det, fordi Gud har krav på sin skabning, fordi det har evighedsbetydning, og ikke hverken fordi det er moderne eller i håbet om at få martyrglorien, fordi man tilhører en minoritet.

Der var andre ting, man lige så godt kunne nævne, men lad dette være nok. At jeg ikke har gennemgået de mange gode ting (f.eks. er blandt meget andet afsnittet om tolerancens forbandelse s.23 ff. glimrende) skyldes ikke en gold hang til at kritisere alle andres produktioner end netop vore egne, og det så meget mindre, da jeg ikke kender nogle blandt vore egne folk, der kunne gøre det så fikst og aktuelt. At jeg har trukket de negative ting frem, skyldes simpelthen at jeg ikke kan være med i vognen, og at jeg efterlyser en evangelisk substans. Det kunne man virkelig have undt den kristen bog, der er og bliver læst af så mange unge.

Det betyder naturligvis ikke, at bogen er forkastet. Ingen af de bøger, vi ellers anbefaler er faldet ned fra Himmelens. Nu er bogen kommet, og den er blevet, som den er blevet, og da mange læser den, kan den sikkert blive udgangspunktet for gode samtaler med ikke-kristne kammerater. Da bliver det den enkeltes opgave at modificere nogle ting, korrigere andre, be-

kræfte mange ting og tilføje et afsnit om Kristi gerning og dens betydning, så det bliver helt klart, at Jesu gerning ikke er et appendix, men den kristnes sikre fundament, og herudfra kan konsekvenserne af nåde-livet bestemmes.

Kai Kjær-Hansen.

ARE
YOU
FROM
ABROAD?

En opgave

Mon ikke du flere gange har mødt en u-landsstuderende? Hvor mange gange er du kommet i samtale med ham? Har du nogen sinde fortalt en afrikaner eller asiat om Jesus Kristus? -- Det er rigtigt, at der er så mange vanskeligheder at overvinde. Sproget er måske en hindring for samtale. Den vidt forskellige baggrund kan også vanskeliggøre kommunikation. -- Men ét kan du gøre: Uddele K.F.S.'s folder "Are you from abroad?" Du er også meget velkommen til at sætte en æske op med foldere på dit studiested eller din arbejdsplads. Gennem den folder vil vi gerne invitere så mange som muligt til den engelsktalende bibelkreds. Tak! hvis du vil være med til dette indbyrdes arbejde. Folderen kan rekvireres gratis fra K.F.S.'s landskontor.